

עפ"ת 13268/04/22 - מטאנס בשארה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 13268-04-22 בשארה נ' מדינת ישראל 3 יוני, 2022

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

מטאנס בשארה

המערער:

ע"י ב"כ עו"ד ראפת אסדי

נגד

המשיבה:

פסק דין

מדינת ישראל

1. לפני ערעור על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה, מיום 1.4.2022, בתת"ע 5390-12-20, בגדרה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו בתאריך 26.12.2021. במסגרת פסק הדין, הוטל על המערער קנס בסך 1400 ₪ לאחר שהורשע בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

2. בבקשה אותה הגיש המערער לבית המשפט קמא נטען, כי לא קיבל לידי את הזימון למשפט וכי קיים חשש ממשי לעיוות דין חמור בשל כפירתו המוחלטת בביצוע העבירה. נטען, כי המערער הוא זה אשר יזם את ההליך, עת הגיש בקשה להישפט, וכי אילו זומן היה מתייצב לדיון. המערער הכחיש בכל תוקף את חתימתו על אישור המסירה שהוצג בבית המשפט קמא, והפנה את תשומת הלב להבדל בין חתימתו על התצהיר ועל יפוי הכח שצורפו לבקשתו לביטול פסק הדין, לבין החתימה על אישור המסירה. כאמור, למערער היו גם טענות לגופו של עניין.

3. בית המשפט קמא, לאחר שקיבל את תגובת המשיבה, הורה על דחיית הבקשה של המערער, תוך שנקבע כי הואיל והזימון לדיון נמסר לידי המערער, הרי שבוצעה מסירה כדין, ומכאן שהמערער לא הניח סיבה מוצדקת לאי הופעתו. נקבע, ש"טענת המבקש (המערער - א' ס') כי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה אינה חתימתו, היא טענה בעלמא שנטענה ללא כל ביסוס ואין בידי לקבלה". בית המשפט קמא דחה גם את הטענה לפגם במסירה שעה שזו נעשתה כשנה לפני הדיון ולא מצא ממש בטענות ההגנה.

4. המערער מאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור שהגיש, חזר למעשה על אותן טענות תוך שהפנה גם כאן להבדל בין החתימה על יפוי הכח והתצהיר לבין החתימה על הזימון לדיון. המערער הוסיף, כי "בנסיבות שכאלה, שעה שמועלית טענה כזו ... ראוי היה לזמן את הצדדים לדיון בבקשה על מנת לחקור את המערער על תצהירו ולאחר מכן יחליט וינהג בית המשפט כחוכמתו כפי שהדבר נעשה, על דרך השגרה, בבקשות מעין אלה" (ההדגשה במקור).

המערער התייחס לטענות ההגנה שהעלה, תוך שציין כי המשיבה לא סתרה למעשה טענות אלה ולא

את סיכויי ההגנה לגופו של עניין.

5. המשיבה התנגדה לערעור וביקשה לדחותו. לדידה, לא מתקיימת בענייננו אף אחת משתי החלופות העיקריות לביטול פסק דין בהעדר, שכן אין הצדקה לאי ההתייבבות לדיון ואין חשש מפני עיוות דין שעה שקו ההגנה שהעלה המערער הינו "סתמי ולא מפורט".

לעניין הטענה לגבי אי החתימה על אישור המסירה, ציין ב"כ המשיבה, כי הטענה נטענה בעלמא, כאשר על אישור המסירה מתנוססים פרטיו של הדוור, תאריך המסירה, שם וחתימה. לדידו, היה מצופה מהמערער שלא יסתפק בטענה בעלמא בעניין זה, נוכח חומרתה של טענת הזיוף בכל הנוגע לחתימתו. ב"כ המשיבה לא ידע לציין אם וכיצד זומן המערער לדיון הראשון בעניינו שנקבע בעקבות הבקשה להישפט, דיון אשר נדחה מיוזמת בית המשפט בשל מגפת הקורונה. לדידו, עניין זה אינו רלוונטי, שכן המערער "קיבל את ההזדמנות הנוספת בדיון האחר שכן זומן".

6. בשים לב לטיעוני הצדדים בדיון לפני, התבקש ב"כ המשיבה להמציא לתיק בית המשפט את אישור המסירה, ככל וזה קיים, לדיון הראשון אליו הוזמן המערער ביום 20.1.2021. בסופו של יום, אישור כאמור לא הוצג. המשיבה הודיעה כי הבירור מול משטרת ישראל הניב את המסמך שצורף להודעתה. עיון בו מגלה שמדובר בפלט כלשהו שאין בו כל פרט זיהוי הקושר אותו לענייננו ואין בו כדי לספק תשובה לשאלה אם המערער זומן גם לדיון הראשון.

ב"כ המערער, שהודיע כי ימליץ למרשו להגיש תלונה במשטרה בגין זיוף חתימתו (זאת לאחר שב"כ המשיבה טען כי אין די בהעלאת טיעון בעלמא בעניין זה), התבקש להציג אישור על הגשת התלונה. אישור כאמור אכן הוגש לתיק בית המשפט. המערער לא הסתפק בכך אלא הגיש מסמכים נוספים; הסכם התקשרות עם חברה פיננסית, הסכם שכירות מיום 1.2.2013 עליו חתום המערער ושיק בחתימתו של המערער. זאת על מנת לתמוך בטענתו כי חתימתו האמיתית והאותנטית אינה דומה כלל לחתימה על אישור המסירה.

דיון והכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי להודעת הערעור על נספחיה, למסמכים שהוגשו במהלך הדיון ולאחריו, וכן לטיעוני הצדדים, ולאחר שעיינתי בתיק בית המשפט קמא, מצאתי כי בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה יש מקום להורות על החזרת התיק לבית המשפט קמא על מנת שידון מחדש בבקשה לביטול פסק הדין. זאת לאחר שיעיין בכל אותם מסמכים שצורפו על ידי הצדדים, ובסופו של יום ייתן את החלטתו בהתאם לשיקול דעתו.

8. כאן אציין, כי מצופה היה מהמערער, אשר מעלה טענה כי אינו חתום על אישור המסירה וכי החתימה המתנוססת עליו אינה שלו, לתמוך טענתו זו במסמכים מזמן אמת, אשר יניחו לפני בית המשפט קמא

תשתית לכאורית לטענתו ויאפשרו לבית המשפט לקבל החלטה כשהתמונה המלאה פרושה לפניו. המערער לא עשה זאת, ויש להצטער על כך, שכן רק כעת בדיון בערעור השכיל הוא לצרף מסמכים כאמור. התלבטתי באם לאור מחדלו הנ"ל של המערער יש מקום כי יינתן לו סעד, אך משהגענו עד הלום ולפנים משורת הדין, שוכנעתי כי יש להחזיר את הדיון על מנת לאפשר לבית המשפט קמא להכריע בבקשה לביטול פסק הדין על סמך הראיות הנ"ל ובהתאם לדרך אותה יראה לנכון.

9. ודוק, אין בידי לקבל טענת המערער כי היה על בית המשפט קמא לקבוע דיון על מנת לחקור את המערער על תצהירו. הלכה פסוקה היא, כי במסגרת בקשה לביטול שפיטה בהעדר, אין נדרשת נוכחות הנאשם בהליך ולכן ככלל הליך כאמור נדון בהעדר הצדדים (ראו רע"פ 9142/01 **אטליא נ' מדינת ישראל**, נ"ז(6), 793 (2.10.2003)). אין בכך כמובן כדי למנוע מקיום דיון בבקשה עצמה, אם הערכאה הדיונית רואה לנכון לעשות זאת במקרים המתאימים.

איני קובע בזאת כי המקרה דנן חייב לזמן דיון במעמד הצדדים, ואין באי קיום דיון כאמור כדי להוות עילה לקבלת הערעור. אולם, אילו הונחו לפני בית המשפט קמא כל הראיות לעניין החתימה, סביר להניח כי בית המשפט קמא היה שוקל את אופן ניהול ההליך בהתאם ועל פי שיקול דעתו.

10. על מנת לאפשר בחינת טענתו של המערער לעניין אי חתימתו על אישור המסירה, וכתוצאה מכך אי התייצבותו לדיון, ומאחר ואי התייצבות הנעוצה בסיבה מוצדקת מהווה עילה עצמאית לביטול פסק דין שניתן בהעדר, יש להורות על החזרת התיק לבית המשפט קמא לצורך בחינת הטענה מחדש.

סוף דבר

11. השורה התחתונה מכל האמור היא, כי התיק מוחזר אפוא לבית המשפט קמא על מנת שידון מחדש בבקשה לביטול פסק הדין.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק דין זה ותסגור את התיק.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ב, 03 יוני 2022, בהעדר הצדדים.